

[Jes Lunde]

ling på 2,5 mia. kr. i erhvervsstøtte uden at have nogen som helst hånd i hanke med, hvad pengene bruges til. Vi håber, det er sidste gang, vi oplever det, ikke mindst i lyset af den enighed, der faktisk er opnået mellem S og SF om det perspektivløse i en sådan politik. Vi har i SF klart tilkendegivet, at den omlægning, der er af arbejdsgiverudgifterne, i sig selv godt kunne være fornuftig, hvis den indgik i en helt anden helhed, og hvis der ikke var det meget voldsomme provenutab uden nogen som helst kontrol med investeringerne, som ligger i den løsning, der gennemføres i øjeblikket.

Socialdemokratiet har også opretholdt en række af deres egne oprindelige forslag ved siden af finanslovforståelsen, der i den forstand ikke dækker alle konti. Vi kan støtte de selvstændige socialdemokratiske forslag, der på alle punkter trækker i samme retning som SF's forslag. Jeg skal bemærke, at et af forslagene drejer det sig om, at Socialdemokratiet ønsker at gå lidt videre end vi, nemlig med hensyn til Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, men vi kan støtte det socialdemokratiske forslag, idet vi har ladet os overbevise om, at der er god brug for pengene.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Henning Rasmussen indledningsvis i sin tale sagde, at Socialdemokratiet ikke er regeringens støtteparti. Det er en bekræftelse, som vi er glade for at få. Vi kunne ellers ved at kigge i tidligere socialdemokratiske taler heroppe få det indtryk, at den endelige afstemning om finansloven beror på, om regeringen har sit parlamentariske grundlag i orden, og når Socialdemokratiet ikke er et støtteparti, må vi andre spørge: Hvad er det så, der er regeringens parlamentariske grundlag, hvad er det for et grundlag, der er i orden? Det kunne vi godt tænke os at få udrett, men vi er selvfølgelig meget tilfredse med, at Socialdemokratiet ikke opfatter sig selv som regeringens parlamentariske grundlag, og vi er tilfredse med, at hr. Henning Rasmussen i dag har taget klart afstand fra hr. Henning Andersens glæde over, at der skulle være slået en kile ind mellem S og SF i forhold til det fremtidige samarbejde i Folketinget.

Det Radikale Venstres ændringsforslag er tilsvarende generelt forbedringer af forslaget til finanslov. Specielt vedrørende de øgede bevillinger til forsøg med voksenuddannelse vil jeg gerne markere, at vi kan støtte bevillingen, og

at vi ser frem til forhandlinger mellem S, SF og Det Radikale Venstre om udmøntningen af forslaget. Det er et meget sparsomt beløb, der anvises sammenlignet med, hvad vi selv havde ønsket afsat til BFU, og et større beløb havde måske nok været mere rimeligt for et parti, der markedsførte sig under valgkampen med en belæst ugle som symbol. Men vi er klar til forhandling om at få det bedst mulige ud af det resultat, vi i dag kan få et flertal for.

Vi kan også støtte Det Radikale Venstre, når det overhaler forståelsesparterne venstre om med et forslag om 100 mio. kr. til et socialpolitisk udviklingsprogram, og vi kan støtte forslaget om en 5 pct.s besparelse på militæret, hvis vores eget forslag om 10 pct. ikke skulle blive vedtaget.

Partiet Fælles Kurs har også fremsat en stribe af ændringsforslag, som jeg afslutningsvis vil kommentere. Der er enkelte markeringsforslag imellem, som vi af principielle grunde vil støtte, men ellers er partiets mere konkrete forslag om merbevillinger og indtægter på forskellige områder et tøjlesløst overbud, der kun kan stille partiet i et noget farceagtigt lys.

Fælles Kurs er den ubetingede rekordindehaver i store ændringsforslag rent beløbsmæssigt som f.eks. 72 mia. kr. i merudgifter på en enkelt konto under Socialministeriet eller forslaget om 80 mia. kr. i indtægter ved at konfiskere renteindtægter af obligationsbeholdninger på over 100.000 kr. uden et ord til forklaring om, hvorfor i alverden folk så skulle beholde disse papirer. Ændringsforslagernes kvalitet er mildt sagt ikke imponerende, og vi må afvise størsteparten af dem.

Desværre bliver der ikke megen dramatik i de afstemninger, vi skal i gang med om nogle timer. Det er en skam, for det havde været en dejlig oplevelse at se den borgerlige regering stemt ned gang på gang, eventuelt afsluttende med, at statsministeren gik på talerstolen for at meddele, at han ville besøge dronningen. Sådan ser det ikke ud til at gå, så det må vente til en anden gang.

Regeringen vil enkelte gange blive stemt ned, men selv om det er vigtige områder, så er hverken det eller andre forslag, der bliver vedtaget i dagens løb, nok til at rette op på finansloven. Den er stadig væk egnet til at stemme imod. Det vil kræve en anden regering at få en ny linje ført igennem, og sådan som Det Radikale Venstre